

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

3. září 2020*

„Kasační opravný prostředek – Evropský zemědělský záruční fond (EZZF) a Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) – Výdaje vyloučené z financování Evropskou unií – Výdaje vynaložené Českou republikou – Nařízení (ES) č. 555/2008 – Články 19 a 77 – Trhy s vínem – Nařízení (ES) č. 1122/2009 – Článek 33 – Podpora rozvoje venkova – Podpory na plochu – Přímé podpory oddělené od produkce – Kontroly v oblasti podmíněnosti – Tradiční kontroly na místě a kontroly na místě prostřednictvím dálkového průzkumu Země – Důkazní břemeno – Oprava na základě přesného vyčíslení a paušální oprava – Pochybnosti o účinnosti kontrol – Analýza rizik – Nedostatky“

Ve věci C-742/18 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 27. listopadu 2018,

Česká republika, zastoupená M. Smolkem, O. Serdulou, J. Pavlišem a J. Vláčilem, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

Evropská komise, zastoupená Z. Malůškovou, K. Walkerovou a J. Aquilina, jako zmocněnkyněmi,

žalovaná v prvním stupni,

Švédské království,

vedlejší účastník v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda senátu, S. Rodin (zpravodaj), D. Šváby, K. Jürimäe a N. Piçarra, soudci,
generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 29. ledna 2020,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 12. března 2020,

vydává tento

* Jednací jazyk: čeština.

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem se Česká republika domáhá zrušení bodu 2 výroku rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 13. září 2018, Česká republika v. Komise (T-627/16, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2018:538), jímž byla zamítnuta její žaloba znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2016/1059 ze dne 20. června 2016, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2016, L 173, s. 59, dále jen „sporné rozhodnutí“), v jeho části týkající se České republiky.

Právní rámec

Nařízení č. 1975/2006

- 2 Článek 26 odst. 1 a 4 nařízení Komise (ES) č. 1975/2006 ze dne 7. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova (Úř. věst. 2006, L 368, s. 74), ve znění nařízení Komise (ES) č. 484/2009 ze dne 9. června 2009 (Úř. věst. 2009, L 145, s. 25) (dále jen „nařízení č. 1975/2006“), stanovil:

„1. Správní kontroly se provádějí u všech žádostí o podporu nebo o platbu a zahrnují všechny prvky, které lze a je vhodné kontrolovat administrativními prostředky. V rámci správních postupů se zajistí zaznamenávání prováděných kontrol, výsledků ověřování a opatření přijatých v případě nesrovnalostí.

[...]

4. Správní kontroly týkající se investičních operací zahrnují alespoň jednu osobní účast na podporované operaci nebo návštěvu lokality, do níž plynou investice, aby bylo ověřeno uskutečnění investice.

Členské státy se však mohou rozhodnout takové návštěvy neprovádět v případě menších investic nebo pokud považují riziko, že by podmínky pro obdržení podpory nemusely být splněny anebo uplatňované výdaje nebyly skutečně vynaloženy, za nízké. Toto rozhodnutí a jeho důvody musí být zaznamenány.“

- 3 Článek 27 tohoto nařízení stanovil:

„1. Členské státy organizují kontroly schválených operací na místě na základě určení vhodného výběrového souboru. Tyto kontroly by měly být pokud možno provedeny před vyplacením konečné platby na projekt.

2. Kontrolované výdaje představují alespoň 4 % způsobilých veřejných výdajů vykázaných Komisi každý kalendářní rok a alespoň 5 % způsobilých veřejných výdajů vykázaných Komisi během celého programového období.

3. Soubor schválených operací, který má být kontrolován podle odstavce 1, se vybírá zejména podle:

- a) potřeby kontrolovat vhodnou kombinaci druhů a velikostí operací;
- b) případných rizikových faktorů zjištěných vnitrostátními kontrolami nebo kontrolami Společenství;
- c) potřeby zachovat rovnováhu mezi osami a opatřeními.

4. Výsledky kontrol na místě se hodnotí s cílem zjistit, jsou-li odhalené problémy systémového charakteru a zdali představují riziko pro jiné podobné operace, příjemce nebo jiné subjekty. Hodnocení rovněž označí příčiny těchto situací, případnou potřebu dalšího přezkoumání a nezbytná nápravná a preventivní opatření.“

4 Článek 28 tohoto nařízení stanovil:

„1. Členské státy kontrolami na místě ověřují:

- a) zda orgány nebo společnosti provádějící podporované operace mají účetní nebo jiné podklady, kterými lze doložit žádosti o platby podané příjemcem;
- b) u dostatečného počtu výdajových položek, zda povaha a čas dotčeného výdaje vyhovují předpisům Společenství a odpovídají schváleným specifikacím operace a skutečně provedeným pracím;
- c) že využití nebo zamýšlené využití operace je v souladu s popisem využití uvedeným v žádosti o podporu ze zdrojů Společenství;
- d) zda byly veřejně financované operace uskutečněny v souladu s pravidly a politikami Společenství, zejména s pravidly pro nabídková řízení a s příslušnými závaznými normami zavedenými vnitrostátními právními předpisy nebo programy rozvoje venkova.

2. Předmětem kontroly na místě jsou veškeré závazky a povinnosti příjemce, které lze v době návštěvy zkontrolovat.

3. Kromě výjimečných případů, které musí být řádně zaznamenány a vysvětleny vnitrostátními orgány, zahrnují kontroly na místě osobní účast na operaci nebo, pokud je operace nehmotná, návštěvu jejího organizátora.

4. Pouze kontroly, jež plně splňují požadavky tohoto článku, lze započítat do dosažení míry kontrol podle čl. 27 odst. 2.“

Nařízení č. 479/2008

5 Článek 15 nařízení Rady (ES) č. 479/2008 ze dne 29. dubna 2008 o společné organizaci trhu s vínem, o změně nařízení (ES) č. 1493/1999, (ES) č. 1782/2003, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 3/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2392/86 a (ES) č. 1493/1999 (Úř. věst. 2008, L 148, s. 1) stanoví:

„1. Podporu lze poskytnout pro hmotné nebo nehmotné investice do zařízení na zpracování, infrastruktury vinařského závodu a obchodování s vínem, které zvyšují celkovou výkonnost podniku a týkají se jedné nebo více z těchto oblastí:

- a) výroba výrobků uvedených v příloze IV nebo jejich uvádění na trh;
- b) vývoj nových výrobků, postupů a technologií v souvislosti s výrobky uvedenými v příloze IV.

2. Podpora podle odstavce 1 v maximální míře je omezena na mikropodniky a malé a střední podniky ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků [(Úř. věst. 2003, L 124, s. 36)]. Pokud jde o území Azor, Madeiry, Kanárských ostrovů, menších ostrovů v Egejském moři ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 1405/2006 ze dne 18. září 2006, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch menších ostrovů v Egejském moři [(Úř. věst. 2006, L 265, s. 1)], a francouzských zámořských departementů, není poskytování podpory v maximální míře omezeno velikostí podniku. V případě podniků, na něž se

nevztahuje čl. 2 odst. 1 hlavy I přílohy doporučení 2003/361/ES a které mají méně než 750 zaměstnanců nebo jejichž obrat je nižší než 200 milionů EUR, se maximální míra podpory snižuje na polovinu.

Podpora se neposkytuje podnikům nacházejícím se v obtížích ve smyslu Pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích.

3. Způsobilé výdaje nezahrnují položky uvedené v čl. 71 odst. 3 písm. a) až c) nařízení [Rady] (ES) č. 1698/2005 [ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2005, L 277, s. 1)].

4. U příspěvku Společenství se použijí tyto maximální míry podpory v souvislosti se způsobilými investičními náklady:

- a) 50 % v regionech zařazených mezi regiony způsobilé v rámci cíle ‚konvergence‘ podle nařízení [Rady] (ES) č. 1083/2006 [ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti (Úř. věst. 2006, L 210, s. 25)];
- b) 40 % v jiných regionech než regionech zařazených mezi regiony způsobilé v rámci cíle ‚konvergence‘;
- c) 75 % v nejvzdálenějších regionech podle nařízení Rady (ES) č. 247/2006 ze dne 30. ledna 2006, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie [(Úř. věst. 2006, L 42, s. 1)];
- d) 65 % na menších ostrovech v Egejském moři ve smyslu nařízení (ES) č. 1405/2006.

5. Článek 72 nařízení (ES) č. 1698/2005 se použije obdobně na podporu uvedenou v odstavci 1 tohoto článku.“

Nařízení č. 555/2008

- 6 Nařízení Komise (ES) č. 555/2008 ze dne 27. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 479/2008, pokud jde o programy podpory, obchod se třetími zeměmi, produkční potenciál a kontroly v odvětví vína (Úř. věst. 2008, L 170, s. 1), ve znění nařízení Komise (ES) č. 702/2009 ze dne 3. srpna 2009 (Úř. věst. 2009, L 202, s. 5) (dále jen „nařízení č. 555/2008“), v čl. 19 odst. 1 stanoví:

„Podpora se vyplácí až poté, co je ověřeno, že jednotlivá akce nebo všechny akce, jichž se týká žádost o podporu, podle toho, jaký způsob řízení opatření si členský stát zvolil, byly provedeny a na místě zkontrolovány.“

- 7 Článek 77 odst. 3 a 5 tohoto nařízení stanoví:

„3. Kromě případů, kdy systematické kontroly na místě stanoví nařízení (ES) č. 479/2008 nebo toto nařízení, provádějí příslušné orgány kontroly na místě výběrem přiměřeného procenta příjemců podpory / producentů na základě analýzy rizik podle článku 79 tohoto nařízení.

[...]

5. U opatření stanovených v článku 15 nařízení (ES) č. 479/2008 se použijí obdobně články 26, 27 a 28 nařízení (ES) č. 1975/2006.“

Nařízení č. 1122/2009

- 8 Nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína (Úř. věst. 2009, L 316, s. 65), ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1368/2011 ze dne 21. prosince 2011 (Úř. věst. 2011, L 341, s. 33) (dále jen „nařízení č. 1122/2009“), v bodech 37 a 40 odůvodnění uvádí:

„(37) Měl by se stanovit minimální počet zemědělců, u nichž bude provedena kontrola na místě v rámci různých režimů podpor. Pokud se členský stát rozhodne pro použití různých režimů podpor ‚na zvířata‘, měl by se ve vztahu k zemědělcům žádajícím o podporu podle těchto režimů stanovit integrovaný přístup založený na hospodářství.

[...]

(40) Vzorek minimální míry kontrol pro kontroly na místě by měl být vytvořen z části na základě analýzy rizik a z části náhodným výběrem. Příslušný orgán by měl stanovit rizikové faktory, jelikož je v lepším postavení pro výběr relevantních rizikových faktorů. V zájmu zajištění relevantních a účinných analýz rizik by měla být jejich efektivnost každoročně hodnocena a aktualizována z hlediska relevance každého rizikového faktoru, srovnání výsledků vzorků vybraných náhodně a na základě rizika a konkrétní situace v daném členském státě.“

- 9 Článek 26 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Administrativní kontroly a kontroly na místě stanovené tímto rozhodnutím se provádějí způsobem, který zajistí spolehlivé ověření dodržování podmínek pro poskytnutí podpor a požadavků a norem platných v oblasti podmíněnosti.“

- 10 Článek 30 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Celkový počet každoročně prováděných kontrol na místě se musí vztahovat na alespoň 5 % všech zemědělců, kteří podávají žádost v rámci režimu jednotné platby, režimu jednotné platby na plochu nebo žádají o platby ‚na plochu‘ v rámci zvláštní podpory. Členské státy zajistí, aby se kontroly na místě vztahovaly na alespoň 3 % zemědělců, kteří žádají o podporu v rámci ostatních režimů podpory ‚na plochu‘ podle hlav III, IV a V nařízení [Rady] (ES) č. 73/2009 [ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. 2009, L 30, s. 16)].“

- 11 Článek 31 odst. 1 a 2 tohoto nařízení stanoví:

„1. Kontrolní vzorky pro kontroly na místě podle tohoto nařízení vybere příslušný orgán na základě analýzy rizik a reprezentativnosti podaných žádostí o podporu.

Členské státy pro zajištění reprezentativnosti namátkově vyberou 20 až 25 % z minimálního počtu zemědělců, kteří se podrobí kontrolám na místě podle čl. 30 odst. 1 a 2.

Pokud však počet zemědělců, u kterých budou provedeny kontroly na místě, přesáhne minimální počet zemědělců, u kterých budou provedeny kontroly na místě, jak stanoví čl. 30 odst. 1 a 2, procentní podíl náhodně vybraných zemědělců v dodatečném vzorku nepřesáhne 25 %.

2. Účinnost analýzy rizik se každoročně hodnotí a aktualizuje:

- a) stanovením relevance každého rizikového faktoru;
- b) srovnáním výsledků vzorku vybraného na základě rizika a vzorku vybraného náhodně uvedeného v druhém pododstavci odst. 1;
- c) zohledněním konkrétní situace v členském státě.“

12 Článek 33 nařízení č. 1122/2009 stanoví:

„Kontroly na místě zahrnují všechny zemědělské pozemky, pro které byla žádána podpora v rámci režimů podpor uvedených v příloze I nařízení (ES) č. 73/2009. Skutečné určení ploch jako součást kontroly na místě se však může omezit na vzorek, který tvoří alespoň 50 % zemědělských pozemků, pro něž byly podány žádosti o podporu v rámci režimů podpory stanovených v hlavách III, IV a V nařízení (ES) č. 73/2009 za předpokladu, že daný vzorek zaručuje spolehlivou a reprezentativní úroveň kontroly z hlediska kontrolované plochy i požadované podpory. Pokud kontrola vzorku odhalí anomálie, vzorek skutečně kontrolovaných zemědělských pozemků se rozšíří.

Členské státy mohou využít dálkový průzkum Země v souladu s článkem 35, a pokud je to možné, techniky globálního družicového navigačního systému.“

13 Článek 57 tohoto nařízení, nadepsaný „Základ pro výpočet u ohlášených ploch“, v odstavci 3 stanoví:

„Aniž jsou dotčena snížení a vyloučení podle článků 58 a 60, překročí-li plocha ohlášená v jednotné žádosti plochu zjištěnou pro určitou skupinu plodin v případě žádosti o podporu v rámci režimů podpory na ‚plochu‘, vypočítá se podpora na základě plochy zjištěné pro tuto skupinu plodin.

Aniž je však dotčen článek 30 nařízení (ES) č. 73/2009, pokud je rozdíl mezi celkovou zjištěnou plochou a celkovou plochou ohlášenou pro platbu v rámci režimů podpor stanovených v hlavách III, IV a V nařízení (ES) č. 73/2009 menší nebo roven 0,1 hektaru, rovná se zjištěná plocha ohlášené ploše. Pro tento výpočet se zohlední pouze ohlášení větší rozlohy ploch na úrovni stejné skupiny plodin.

Druhý pododstavec se nepoužije, činí-li rozdíl více než 20 % celkové plochy ohlášené pro platby.“

14 Článek 58 tohoto nařízení, nadepsaný „Snížení a vyloučení v případě ohlášení větší rozlohy“, stanoví:

„Pokud plocha ve vztahu k určité skupině plodin vykazovaná pro účely jakéhokoli režimu podpory týkajícího se plochy přesahuje plochu zjištěnou v souladu s článkem 57 tohoto nařízení, vypočte se podpora na základě zjištěné plochy snížené o dvojnásobek zjištěného rozdílu, pokud tento rozdíl přesahuje buď 3 %, nebo dva hektary, ale ne více než 20 % zjištěné plochy.

Pokud je rozdíl větší než 20 % zjištěné plochy, neposkytne se pro dotýcnou skupinu plodin žádná podpora na ‚plochu‘.

Pokud rozdíl činí více než 50 %, je zemědělec rovněž vyloučen z poskytování podpory do výše částky, která odpovídá rozdílu mezi ohlášenou plochou a plochou zjištěnou podle článku 57 tohoto nařízení. Uvedená částka se odečte v souladu s [článkem 5b] nařízení Komise (ES) č. 885/2006 [ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o akreditaci platebních agentur a dalších subjektů a schválení účetní závěrky EZZF a EZFRV (Úř. věst. 2006, L 171, s. 90)]. Pokud nemůže být částka v souladu s uvedeným článkem plně odečtena během tří kalendářních let po kalendářním roce zjištění, nevyrovnaný zůstatek se stornuje.“

Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

- 15 Skutečnosti předcházející sporu popsal Tribunál v bodech 1 až 4 napadeného rozsudku a pro potřeby tohoto řízení je lze shrnout následovně.
- 16 V rámci tří auditů, které se uskutečnily ve dnech 10. až 14. září 2012, 12. až 16. listopadu 2012 a 8. až 12. září 2014 (dále jen „audit“), provedla Komise šetření ohledně slučitelnosti plateb provedených českými orgány v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) s pravidly práva Evropské unie týkajícími se v prvním případě podmíněnosti, ve druhém případě investic v odvětví vína a ve třetím případě přímých podpor oddělených od produkce.
- 17 Dne 20. června 2016 přijala Komise sporné rozhodnutí, kterým se z unijního financování vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci EZZF a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), a konkrétně v případě České republiky výdaje ve výši:
- 29 485 612,55 eura v rámci požadavků podmíněnosti za rozpočtové roky 2011 až 2014,
 - 636 516,20 eura v rámci režimu podpor na investice v odvětví vína za rozpočtové roky 2011 až 2014,
 - 462 517,83 eura v rámci režimu přímých podpor oddělených od produkce za rozpočtové roky 2013 až 2015.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 18 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 31. srpna 2016 podala Česká republika žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí, v níž uplatnila čtyři žalobní důvody, z nichž první tři vycházely z porušení čl. 52 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 549), a čtvrtý žalobní důvod vycházel z porušení odstavce 2 téhož článku.
- 19 Napadeným rozsudkem Tribunál všechny žalobní důvody zamítl až na třetí část čtvrtého žalobního důvodu. V důsledku toho sporné rozhodnutí zrušil v části, v níž se z titulu kontrol podmíněnosti týkajících se rozpočtového roku 2011 vylučují platby ve výši 6 356 909,30 eura uskutečněné Českou republikou v rámci EZZF.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

- 20 Česká republika navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil bod 2 výroku a odpovídající část napadeného rozsudku,
 - zrušil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž vylučuje výdaje v celkové výši 462 517,83 eura v souvislosti s jednotnou platbou na plochu,
 - zrušil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž vylučuje výdaje v celkové výši 636 516,20 eura v souvislosti s investicemi v odvětví vína,
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

21 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- kasační opravný prostředek zamítl a
- uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

K žádosti o znovuotevření ústní části řízení

- 22 Po přednesení stanoviska generální advokátky požádala Česká republika podáním došlým kanceláři Soudního dvora dne 30. března 2020, aby bylo v souladu s článkem 83 jednacího řádu Soudního dvora nařízeno znovuotevření ústní části řízení.
- 23 Podle tohoto ustanovení může Soudní dvůr kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta nařídít znovuotevření ústní části řízení, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků řízení po ukončení této části řízení novou skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora, anebo má-li být věc rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl projednán.
- 24 Na podporu své žádosti Česká republika uvádí, že stanovisko generální advokátky je v rozsahu, ve kterém se týká třetího důvodu kasačního opravného prostředku, založeno na zjevně nesprávných skutkových zjištěních, jež odporují tvrzením a důkazům předloženým v rámci řízení před Soudním dvorem.
- 25 Je však třeba připomenout, že podle čl. 252 druhého pododstavce SFEU předkládá generální advokát veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněná stanoviska ve věcech, které podle statutu Soudního dvora Evropské unie vyžadují jeho účast. Soudní dvůr není tímto stanoviskem ani důvody, na základě kterých k němu generální advokát dospěl, vázán (rozsudek ze dne 5. března 2020, *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi v. EUIPO*, C-766/18 P, EU:C:2020:170, bod 35 a citovaná judikatura).
- 26 Je třeba rovněž připomenout, že statut Soudního dvora Evropské unie ani jednací řád nedávají možnost podat vyjádření ke stanovisku přednesenému generálním advokátem. Nesouhlas se stanoviskem generálního advokáta tedy nemůže sám o sobě představovat důvod ke znovuotevření ústní části řízení (rozsudek ze dne 5. března 2020, *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi v. EUIPO*, C-766/18 P, EU:C:2020:170, bod 36 a citovaná judikatura).
- 27 V projednávané věci z žádosti o znovuotevření ústní části řízení vyplývá, že se Česká republika jejím prostřednictvím ve skutečnosti snaží reagovat na to, jak generální advokátka vyložila skutkové a právní okolnosti, o něž se opírá třetí důvod kasačního opravného prostředku. To však – jak vyplývá z judikatury citované v předchozím bodě tohoto rozsudku – není důvod ke znovuotevření ústní části řízení. Dále je třeba uvést, že tyto okolnosti byly mezi účastníky řízení o kasačním opravném prostředku rozsáhle projednány zejména v rámci písemné části řízení.
- 28 Soudní dvůr má po vyslechnutí generální advokátky za to, že disponuje všemi poznatky nezbytnými pro rozhodnutí o kasačním opravném prostředku.
- 29 S ohledem na výše uvedené skutečnosti není namístě nařizovat znovuotevření ústní části řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 30 Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá Česká republika čtyři důvody. První, druhý a čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vycházejí z nesprávného právního posouzení, a to v souvislosti s důkazním břemenem, pokud jde o první důvod, v souvislosti s článkem 33 nařízení č. 1122/2009, pokud jde o druhý, a v souvislosti s články 19 a 77 nařízení č. 555/2008, pokud jde o čtvrtý. Třetí důvod kasačního opravného prostředku se týká nesprávného právního posouzení a zkreslení skutkového stavu a podstaty sporu v souvislosti se závěrem Tribunálu ohledně okamžiku, kdy české orgány uskutečnily vnitrostátní program podpory.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 31 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku Česká republika Tribunálu vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení při aplikaci ustálené judikatury týkající se důkazního břemene v oblasti EZZF. Na prvním místě Tribunálu vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení v bodě 22 napadeného rozsudku, když dovedl, že kontroly na místě formou dálkového průzkumu Země a tradiční kontroly na místě mají vést k míře chybovosti, která bude „v zásadě podobná“.
- 32 Česká republika totiž v podstatě tvrdí, že srovnání míry chybovosti zjištěné v rámci těchto dvou kontrolních metod je irelevantní vzhledem k tomu, že se způsob výběru vzorků ke kontrole u obou metod z důvodů vlastních těmto metodám objektivně liší.
- 33 Česká republika konkrétně tvrdí, že analýza rizik pro dálkový průzkum Země nemůže vykazovat míru chybovosti srovnatelnou s chybovostí analýzy rizik pro tradiční kontroly na místě, jelikož adresnost analýzy rizik pro dálkový průzkum Země je objektivně nižší.
- 34 To je podle České republiky dáno zaprvé tím, že analýza rizik pro kontroly dálkovým průzkumem Země probíhá dříve kvůli požadavkům uvedeným na straně 36 společných technických specifikací z roku 2013 stanovených Komisí a je založena na méně aktuálních datech než analýza rizik pro tradiční kontroly na místě.
- 35 Zadruhé jsou analýzou rizik pro kontroly na místě formou dálkového průzkumu Země vybrány kontrolní vzorky v podobě zón o rozměrech 30 km x 20 km, v nichž jsou zkontrolovány všechny zemědělské pozemky bez ohledu na rizikovost zemědělců nacházejících se v této zóně, zatímco analýza rizik pro tradiční kontroly na místě se soustředí konkrétně na tzv. „rizikové“ zemědělce. Z toho podle České republiky vyplývá, že adresnost analýzy rizik pro dálkový průzkum Země je snížena oproti analýze pro tradiční kontroly na místě.
- 36 Konečně zatřetí Česká republika uvádí, že jelikož oblasti, v nichž je méně než 25 % zemědělské plochy, nemohou být v souladu s požadavky stanovenými Komisí předmětem kontroly dálkovým průzkumem Země, nemohou být někteří zemědělci s vysokou rizikovostí předmětem takové kontroly, takže mohou být podrobeni pouze tradiční kontrole na místě.
- 37 Vzhledem k objektivním odlišnostem mezi těmito dvěma metodami tedy nižší míra chybovosti u analýzy rizik pro dálkový průzkum Země sama o sobě nemůže zakládat vážnou a důvodnou pochybnost o správném fungování kontrolního systému členského státu.
- 38 Z toho plyne, že při objektivní nesrovnatelnosti adresnosti analýz rizik nelze stanovit ani maximální hranici, o kolik se míra zjištěných chyb obou metod smí lišit.

- 39 Česká republika rovněž zdůrazňuje, že čl. 33 druhý pododstavec a článek 35 nařízení č. 1122/2009 sice opravňují členské státy k provádění kontrol zemědělské plochy dvěma kontrolními metodami, aniž by některá z těchto metod byla preferována a byly kladeny dodatečné podmínky pro jejich využití, nicméně efektivní kontrolní systém se vyznačuje využitím obou těchto kontrolních metod tak, že se budou navzájem doplňovat. Pokud by přitom bylo vyžadováno, aby tyto dvě objektivně odlišné metody měly srovnatelné výsledky, vedlo by to v praxi k tomu, že by členský stát musel buď snížit adresnost analýzy rizik pro tradiční kontroly na místě, nebo upustit od kontroly dálkovým průzkumem Země, v kterémžto případě by ustanovení tohoto nařízení umožňující využití této kontrolní metody pozbývala užitečného účinku.
- 40 Česká republika kromě toho uvádí, že Tribunál nekomentoval argument Komise, že vážnou a důvodnou pochybnost vzbuzuje zjištěná vyšší míra chybovosti v namátkově vybraném vzorku pro kontrolu dálkovým průzkumem Země než ve vzorku vybraném ke kontrole dálkovým průzkumem Země na základě analýzy rizik.
- 41 Na druhém místě Česká republika tvrdí, že se Tribunál dopustil téhož nesprávného posouzení v bodech 23 a 24 napadeného rozsudku, když dovodil, že Česká republika nepředložila konkrétní skutečnosti, jimiž by bylo možné prokázat, že zjištěné rozdílné míry chybovosti vyplývají z povahy dotčených metod nebo z rizikových profilů kontrolovaných subjektů, a nikoli z nedostatků při rozhodování vnitrostátních orgánů.
- 42 S ohledem na výše uvedené, i pokud by zjištění Komise zakládala vážné a důvodné pochybnosti, není podle České republiky třeba k jejich vyvrácení prokazovat, proč došlo k odchylce ve zjištěné míře chybovosti. K vyvrácení těchto pochybností podle ní stačí, aby členský stát prokázal efektivní fungování systému kontrol a vhodné využití obou kontrolních metod. Česká republika v tomto ohledu zdůrazňuje, že v rámci auditu a v řízení před Tribunálem předložila konkrétní důkazy, které jednoznačně dokládají, že analýza rizik proběhla v souladu s požadavky nařízení č. 1122/2009, což Komise nikdy nepopřela.
- 43 Komise na prvním místě odpovídá, že závěr Tribunálu v bodě 22 napadeného rozsudku, podle něhož je důvodné očekávat, že tradiční kontroly na místě a kontroly na místě prostřednictvím dálkového průzkumu Země povedou k míře chybovosti, která bude „v zásadě podobná“, je věcně správný.
- 44 Komise v podstatě tvrdí, že argumentaci předložené Českou republikou k odůvodnění odchylek v míře chybovosti různých metod kontroly na místě odporuje článek 26, čl. 31 odst. 2 a článek 33 nařízení č. 1122/2009.
- 45 Zprvč článek 26 tohoto nařízení podle Komise požaduje, aby kontroly na místě bez ohledu na použitou metodu zajistily spolehlivé ověření dodržování podmínek pro poskytnutí podpor.
- 46 Zadruhé podle Komise z výkladu článku 26, čl. 31 odst. 2 a článku 33 nařízení č. 1122/2009 v jejich vzájemném spojení vyplývá, že použití těchto metod nesmí vést k odlišnému zacházení mezi zemědělci. Podle ní by přitom k takovému odlišnému zacházení nepochybně docházelo, kdyby u zemědělců kontrolovaných prostřednictvím dálkového průzkumu Země byla pravděpodobnost odhalení chyb větší než v případě zemědělců, u kterých se provádí tradiční kontrola na místě. Aby se tomuto riziku odlišného zacházení zabránilo, je podle ní porovnání nalezené míry chyb u jednotlivých metod kontroly na místě jednoznačně vhodným indikátorem účinnosti a umožňuje identifikovat nedostatek kontrolního systému.
- 47 Komise uvádí, že si je sice vědoma toho, že každá z metod kontroly na místě má vlastní specifika, avšak pokud jedna metoda odhaluje chyby ve větší míře než druhá, a to v průběhu několika let, je na členském státu, aby příčiny těchto odchylek vysvětlil, jinak jsou tyto odchylky ukazatelem nižší účinnosti jedné z metod nebo nevhodného výběru kontrolního vzorku, a to tím spíše když členský stát provedl přibližně 50 % kontrol na místě metodou dálkového průzkumu Země. Podle Komise je

dosažení obdobné míry chybovosti prostředkem, jak prokázat účinnost těchto kontrol, a nelze je považovat za cíl samo o sobě. Komise je v dané souvislosti toho názoru, že zjištěný rozdíl poukazuje na nedostatek kontrolního systému, který může budit vážné a důvodné pochybnosti.

- 48 Na druhém místě Komise zdůrazňuje, že vysvětlení České republiky, které je založeno na specifických vlastnostech použitých kontrolních metod, je příliš obecné, než aby rozptýlilo vážné a důvodné pochybnosti Komise. Česká republika podle ní neuvedla konkrétní skutečnosti, kterými by prokazovala, že zvolená kontrolní metoda byla účinná. Konkrétně pak nevysvětlila konkrétní důvody, proč výběr vzorku nebo metoda dálkového průzkumu Země vedly k výrazně rozdílné míře chybovosti v průběhu několika let, nebo jakým způsobem upravila analýzu rizik a výběr vzorku, aby reagovala na výše uvedené okolnosti.
- 49 Komise konečně připomíná, že si Česká republika byla vědoma obtíží vyvolaných rozdíly v míře chybovosti, a proto v průběhu roku 2013 zakoupila nový analytický software, což mělo určité pozitivní dopady na žádosti týkající se roku 2014.
- 50 Česká republika v replice zaprvé zdůrazňuje, že článek 26 nařízení č. 1122/2009 vyžaduje účinnost systému jako celku, a nikoli totožnou či obdobnou míru zjištěných chyb u různých typů kontrol.
- 51 Zadruhé tvrdí, že vysokou rizikovost žadatelů v náhodně vybraném vzorku vysvětlila Komisi v rámci auditu a zároveň předložila dokumenty, které obsahují bližší analýzu.
- 52 Zatřetí, pokud by Soudní dvůr dospěl k závěru, že porovnání míry chybovosti u obou kontrolních metod může představovat vážné a důvodné pochybnosti o účinnosti kontrolního systému, nelze podle České republiky po členském státu žádat vysvětlení příčin rozdílu v této míře. Podle ní lze od členského státu pouze požadovat, aby předložil důkazy zejména o tom, jakým způsobem probíhá výběr zemědělců ke kontrole, jak je prováděna riziková analýza pro obě metody kontrol a zda je analýza rizik každoročně vyhodnocována a aktualizována, jak žádá čl. 31 odst. 2 písm. b) nařízení č. 1122/2009. Přesně takové důkazy přitom Česká republika Komisi předložila v rámci auditu. V této souvislosti předložila podrobný popis analýz rizik pro obě kontrolní metody, včetně použitých rizikových faktorů a jejich relevance, stejně jako každoroční vyhodnocení účinnosti těchto analýz a jejich aktualizace na základě získaných poznatků.
- 53 Konečně začtvrté Česká republika popírá, že by nákupem softwaru v průběhu roku 2013 bylo možné podepřít tvrzení o nedostatečnosti analýzy rizik. Postupné vylepšování analýzy rizik nákupem softwaru podle ní nelze považovat za přiznání nedostatečnosti předchozího stavu. V tomto ohledu připomíná, že analýza rizik pro kontroly dálkovým průzkumem Země má své objektivní limity, pro které se účinnosti analýzy rizik pro tradiční kontroly na místě nemůže nikdy vyrovnat, což však nemůže mít vliv na účinnost systému kontrol jako celku.
- 54 Komise v duplice opětovně uvádí, že porovnání míry zjištěných chyb ve vzorcích je vhodným indikátorem účinnosti zvolených kontrolních metod. Postup založený na reprezentativních vzorcích má základ v článku 31 nařízení č. 1122/2009, který stanoví, že účinnost analýzy rizik se hodnotí srovnáním výsledků vzorku vybraného namátkově a na základě rizik. Jen tak je podle Komise možné zjistit, zda byly kontroly prostřednictvím dálkového průzkumu Země rovnocenně účinné s tradičními kontrolami na místě.
- 55 Podle Komise toto ustanovení neuvádí, že při porovnávání těchto dvou výsledků je potřeba brát v úvahu, zda byly pořízeny tradiční kontrolou na místě, nebo kontrolou prostřednictvím dálkového průzkumu Země, takže je třeba vycházet z toho, že tyto kontrolní metody mají zajistit rovnocennou účinnost.

- 56 Komise dále opakovaně uvádí, že Tribunál v bodě 24 napadeného rozsudku dospěl ke správnému závěru, že skutečnosti, které Česká republika předložila, nebyly dostatečné, aby odůvodnily odchylky v míře chybovosti a vyvrátily pochybnosti Komise o účinnosti kontrol dálkovým průzkumem Země. Komise rovněž upřesňuje, že zlepšení výsledků ve směru, který odstraňoval nedostatky vytýkané Komisí, poukazuje na to, že bylo pro Českou republiku možné dosáhnout zlepšení.

Závěry Soudního dvora

- 57 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku Česká republika zaprvé v podstatě uvádí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v bodě 22 napadeného rozsudku, když dovodil, že kontroly na místě formou dálkového průzkumu Země a tradiční kontroly na místě mají vést k míře chybovosti, která bude „v zásadě podobná“, a že je za tím účelem důvodné očekávat, že z nich plynoucí míry chybovosti na celostátní úrovni nebudou vykazovat takové odchylky jako v projednávané věci, tj. míra chybovosti zjištěná v rámci tradičních kontrol na místě třikrát až čtyřikrát větší oproti míře chybovosti zjištěné v rámci kontrol formou dálkového průzkumu Země. Na rozdíl od tohoto názoru Tribunálu nemůže podle České republiky konstatování rozdílu v této míře chybovosti samo o sobě zakládat vážné a důvodné pochybnosti o účinnosti jejího kontrolního systému.
- 58 Zadruhé Česká republika Tribunálu vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení v bodech 23 a 24 napadeného rozsudku, když zkoumal, zda tento členský stát rozptýlil pochybnosti Komise, a dovodil, že jsou-li takové odchylky zjištěny, přísluší členskému státu, aby předložil podrobné skutečnosti odůvodňující tyto odchylky, přičemž za tím účelem uvedl soubor faktorů, na které se tento členský stát mohl odvolávat, a konstatoval, že Česká republika nepředložila konkrétní skutečnosti, jimiž by bylo možné prokázat, že pozorované odchylky vyplývají z těchto faktorů, a nikoli z nedostatků při rozhodování vnitrostátních orgánů ohledně zavádění kontrol formou dálkového průzkumu Země.
- 59 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Komisi nepřísluší, aby pro účely prokázání, že došlo k porušení pravidel společné organizace zemědělských trhů, vyčerpávajícím způsobem prokázala nedostatečnost kontrol uskutečněných vnitrostátními orgány nebo nesprávnosti v jimi předaných číselných údajích, ale přísluší jí, aby předložila důkaz o vážných a důvodných pochybnostech, které má ve vztahu ke kontrolám uskutečněným vnitrostátními orgány nebo k jimi předaným číselným údajům. Členskému státu přísluší, aby předložil co nejpodrobnější a nejúplnější důkaz o skutečném provedení svých kontrol nebo o správnosti svých číselných údajů a popřípadě o nesprávnosti tvrzení Komise (rozsudek ze dne 6. listopadu 2014, Nizozemsko v. Komise, C-610/13 P, nezveřejněný, EU:C:2014:2349, bod 58).
- 60 Je třeba uvést, že podle článku 33 nařízení č. 1122/2009 mohou členské státy využít metodu dálkového průzkumu Země v souladu s článkem 35 tohoto nařízení, a pokud je to možné, techniky globálního družicového navigačního systému.
- 61 Kontroly na místě, které lze provádět tradičním způsobem nebo prostřednictvím dálkového průzkumu Země, nicméně musí být v souladu s článkem 26 tohoto nařízení provedeny způsobem, který zajistí spolehlivé ověření dodržování podmínek pro poskytnutí podpor a požadavků a norem platných v oblasti podmíněnosti.
- 62 Z toho vyplývá, že členské státy jsou oprávněny zvolit si buď tradiční kontroly na místě, nebo kontroly na místě formou dálkového průzkumu Země, či případně kombinaci obou těchto kontrolních metod, pokud ovšem jejich volba zajistí spolehlivé ověření.
- 63 Článek 30 odst. 1 nařízení č. 1122/2009 mimoto stanoví minimální procentní podíl všech zemědělců, kteří musí být každý rok podrobeni kontrole na místě.

- 64 Článek 31 odst. 1 tohoto nařízení za tímto účelem stanoví, že výběr kontrolních vzorků pro kontroly na místě musí být proveden na základě analýzy rizik a reprezentativnosti podaných žádostí o podporu. Členské státy pro zajištění reprezentativnosti namátkově vyberou 20 až 25 % z minimálního počtu zemědělců, kteří se podrobí kontrolám na místě podle čl. 30 odst. 1 a 2 tohoto nařízení.
- 65 Je třeba poukázat na to, že v zájmu zajištění relevantních a účinných analýz rizik je v čl. 31 odst. 2 tohoto nařízení stanoveno, že se má účinnost analýzy rizik každoročně hodnotit a aktualizovat, a to zaprvé zohledněním relevance každého rizikového faktoru, zadruhé srovnáním výsledků vzorku vybraného na základě rizika a vzorku vybraného náhodně a zatřetí v závislosti na konkrétní situaci v dotyčném členském státě.
- 66 Je tedy třeba zkoumat, zda skutečnost, že kontroly na místě formou dálkového průzkumu Země a tradiční kontroly na místě vykazují míru chybovosti, která není podobná, může sama o sobě budít vážné a důvodné pochybnosti o vhodnosti příslušných analýz rizik, na nichž tyto kontroly spočívají.
- 67 Na prvním místě z bodů 50 až 55 tohoto rozsudku vyplývá, že žádný z článků nařízení č. 1122/2009, které tam jsou zmíněny, po členských státech nepožaduje, aby tradiční kontroly na místě a kontroly na místě formou dálkového průzkumu Země vedly k míře chybovosti, která bude v zásadě podobná.
- 68 Na druhém místě je třeba poukázat na to, že analýza rizik, na níž spočívá kontrola dálkovým průzkumem Země, musí proběhnout – jak tvrdí Česká republika, aniž jí Komise oponovala – dříve, než se dotyčný členský stát rozhodne tuto kontrolní metodu použít, což neplatí pro tradiční kontroly na místě.
- 69 Kontroly na místě formou dálkového průzkumu Země tedy v důsledku vlastností specifických pro tento typ kontroly spočívají na analýze rizik vycházející z méně aktuálních dat než analýza rizik u tradičních kontrol na místě.
- 70 Z toho plyne, že v důsledku této vlastnosti, která je pro metodu kontroly dálkovým průzkumem Země specifická, může tato metoda již z principu vést ke zjištění míry chybovosti, která se bude lišit od míry chybovosti zjištěné u tradičních kontrol na místě.
- 71 Na třetím místě je třeba uvést, že dle tvrzení České republiky, která nebyla Komisí popřena, lze dálkový průzkum Země provádět pouze v zónách o rozměrech 30 km x 20 km, přičemž v kontrolované zóně se musí nacházet alespoň 25 % zemědělské plochy a kontrola se musí týkat všech zemědělců v této zóně.
- 72 Aby tedy kontroly na místě formou dálkového průzkumu Země vedly ke stejné míře chybovosti jako tradiční kontroly na místě, musely by být použity nejen u zón o rozměrech 30 km x 20 km, v nichž se nachází alespoň 25 % zemědělské plochy, ale musely by být také zaměřeny pouze na ty zemědělce, kteří jsou součástí vzorku vybraného na základě analýzy rizik pro tradiční kontroly na místě.
- 73 Z výše uvedeného vyplývá, že odchylka mezi mírou chybovosti zjištěnou u tradičních kontrol na místě a mírou chybovosti zjištěnou u kontrol na místě formou dálkového průzkumu Země nemohla sama o sobě zakládat vážné a důvodné pochybnosti Komise o účinnosti kontrol na místě formou dálkového průzkumu Země.
- 74 Tribunál se tedy dopustil nesprávného právního posouzení, a proto je třeba prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku vyhovět.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 75 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku Česká republika Tribunálu v podstatě vytýká, že v bodech 38 a 40 napadeného rozsudku nesprávně vyložil články 33, 57 a 58 nařízení č. 1122/2009, když dovodil, že při zjištění vykazání větší plochy v rozsahu od 0,1 do 2 hektarů nebo do 3 % zjištěné plochy je na příslušném vnitrostátním orgánu, aby kontrolní vzorek rozšiřoval, dokud již nebude konstatováno žádné vykazání větší plochy v tomto rozsahu.
- 76 Česká republika konkrétně uvádí zaprvé, že články 57 a 58 nařízení č. 1122/2009 nejsou v souvislosti s rozšiřováním kontrolního vzorku relevantní, neboť hranice 0,1 hektaru, 2 hektary či 3 % zjištěné plochy, které jsou v těchto člancích stanoveny, jsou spojeny s vyvozováním důsledků z konečných zjištění v rámci kontroly.
- 77 Zadruhé podle České republiky ani článek 33 nařízení č. 1122/2009 ani metodické pokyny Komise nestanoví hranici zjištěných anomálií, při jejímž překročení by bylo odůvodněné, aby byl kontrolní vzorek automaticky rozšířen. Tento článek a zmíněné pokyny navíc neupřesňují míru potřebného rozšíření kontrolního vzorku.
- 78 Vzhledem k tomu doporučuje Česká republika vycházet z účelu tohoto článku, tj. že rozšíření kontrolního vzorku je zapotřebí pouze k zajištění účinné kontroly a reprezentativnosti tohoto vzorku. V souladu s tím je podle ní rozšíření takového vzorku zapotřebí, pouze pokud z povahy zjištění a povědomí o dalších dosud nekontrolovaných pozemcích dotčeného zemědělce vyplývá, že se chyby mohou týkat i dalších pozemků. Takový výklad je podle České republiky podepřen tím, že pojem „anomálie“ je v čl. 33 prvním pododstavci tohoto nařízení použit v množném čísle a musí být chápán tak, že vyžaduje nesrovnalosti určitého rozsahu, nikoli pouze ojedinělá zjištění zanedbatelného rozsahu.
- 79 Zatřetí musí být podle České republiky otázka rozšíření vzorku k zajištění účinné kontroly a reprezentativnosti tohoto vzorku v praxi posouzena při zhodnocení všech okolností konkrétní situace. Posouzení individuálních okolností konkrétní situace namísto paušálních řešení je v souladu s rozsudkem Soudního dvora ze dne 17. dubna 2018, B a Vomero (C-316/16 a C-424/16, EU:C:2018:256, bod 70), jedním ze základních přístupů unijního práva.
- 80 Začtvrté Česká republika uvádí, že přístup českých orgánů nevedl k žádnému riziku pro unijní fondy, neboť k rozšíření kontrolního vzorku není přístupováno pouze tehdy, pokud si jsou příslušné orgány dostatečně jisty, že u jiných pozemků dotčeného zemědělce již nelze v souladu s články 57 a 58 nařízení č. 1122/2009 očekávat chyby v deklaraci zemědělské plochy.
- 81 Konečně zapáté by přístup požadovaný Tribunálem znamenal nutnost rozšiřování kontrolního vzorku bez jakékoli přidané hodnoty.
- 82 Komise v reakci na tyto argumenty uvádí, že sice souhlasí se závěrem Tribunálu v bodě 42 napadeného rozsudku, avšak nesouhlasí s některými aspekty odůvodnění napadeného rozsudku, zejména v jeho bodech 37, 38 a 41, a žádá tedy Soudní dvůr, aby napadený rozsudek potvrdil a druhý důvod kasačního opravného prostředku zamítl, a zároveň změnil odůvodnění napadeného rozsudku.
- 83 Komise se totiž zaprvé ztotožňuje s postojem České republiky, že pokud jde o body 37 a 38 napadeného rozsudku, články 57 a 58 nařízení č. 1122/2009 určují důsledky zjištěných chyb v deklarované výměře způsobilé zemědělské plochy, ale nemají přímý vztah k rozšiřování vzorku ke kontrole.

- 84 Zadruhé Komise zdůrazňuje, že článek 33 nařízení č. 1122/2009 neobsahuje žádnou hranici, pod kterou není vyžadováno rozšíření vzorku. Komise uvádí, že Tribunál v bodech 39 a 40 rozsudku ze dne 28. ledna 2016, *Slovinsko v. Komise* (T-667/14, EU:T:2016:34), odmítl výklad slovinských orgánů, že je-li procento omylu nižší než 3 %, nedochází k automatickému rozšíření vzorku, ale inspektorovi přísluší rozhodnout, zda je třeba rozšířit kontrolu na celý soubor, či nikoli.
- 85 Komise má za to, že musí být prosazováno právě toto řešení, neboť znění článku 33 nařízení č. 1122/2009 není v žádném směru oporou pro argumentaci České republiky. Toto ustanovení konkrétně nestanoví žádnou hranici, nad kterou by rozšíření vzorku bylo povinné a pod kterou by toto rozšíření bylo na uvážení kontrolního orgánu.
- 86 Komise navíc tvrdí, že podle článku 33 nařízení č. 1122/2009, ve spojení s bodem 44 jeho odůvodnění, je možnost členských států snížit skutečné kontroly na místě na vzorek představující alespoň 50 % zemědělských ploch výjimkou z pravidla, že na místě musí být zkontrolovány všechny zemědělské plochy, v jejichž souvislosti byla podána žádost o podporu, a proto musí být vykládána striktně. Přístup České republiky, podle kterého není nutné rozšířit kontrolní vzorek v případě, že byl rozdíl mezi vykázanou a zjištěnou výměrou pozemků nižší než 3 %, je tedy v rozporu s podmínkami pro uplatnění možnosti omezení kontrol vyplývajících z článků 26 a 33 nařízení č. 1122/2009.

Závěry Soudního dvora

- 87 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku Česká republika v podstatě tvrdí, že se Tribunál dopustil v bodě 38 napadeného rozsudku nesprávného právního posouzení, neboť článek 33 nařízení č. 1122/2009 nevyložil v tom smyslu, že kontrolní vzorek musí být rozšířen pouze v případě nesrovnalostí většího rozsahu, což podle České republiky přísluší posoudit vnitrostátním orgánům. Tribunál navíc podle ní podal v bodech 38 a 40 napadeného rozsudku nesprávný výklad článků 33, 57 a 58 tohoto nařízení, když rozhodl, že rozšíření kontrolního vzorku je povinné nejen v případě, kdy je zjištěno vykázání větší plochy, které naznačuje nezanedbatelnou možnost překročení hranice 3 % nebo 2 hektarů ohlášené plochy, ale také v případě vykázání větší plochy, které naznačuje nezanedbatelnou možnost překročení 0,1 hektaru.
- 88 Tribunál v bodě 38 napadeného rozsudku konstatoval, že pokud kontrola vzorku pozemků, jichž se týká jednotná žádost o podporu, odhalí vykázání větší plochy v rozsahu od 0,1 do 2 hektarů nebo do 3 % zjištěné plochy, je na příslušném vnitrostátním orgánu, aby kontrolní vzorek v souladu s článkem 33 nařízení č. 1122/2009 rozšiřoval, dokud již nebude konstatováno žádné vykázání větší plochy v tomto rozsahu.
- 89 V bodě 40 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že Česká republika uvedla, že oněch 261 zemědělců, v jejichž případě nedošlo k rozšíření kontrol, patří do skupiny zemědělců, kteří podali žádosti s vykázáním větší plochy v rozsahu nepřekračujícím hranici 3 %, což podle Tribunálu nevyklučovalo možnost, že bude nutné snížit podporu na úroveň odpovídající zjištěné ploše bez uložení sankce.
- 90 Jak vyplývá z bodů 30 až 36 napadeného rozsudku, Tribunál tento závěr opřel o znění článku 33, čl. 57 odst. 3 a článku 58 nařízení č. 1122/2009.
- 91 Zprv, jak konstatovala generální advokátka v bodě 61 svého stanoviska, ze samotného znění článku 33 nařízení č. 1122/2009 vyplývá, že pokud vnitrostátní orgány konstatovaly, že kontrola vzorku odhalila anomálie, nemají v zásadě žádný prostor pro uvážení. Vzhledem k tomu, že se nacházejí v situaci úzce vymezené pravomoci, kontrolní vzorek tedy rozšířit musí.

- 92 V tomto ohledu je třeba dodat, že v souladu s bodem 39 odůvodnění tohoto nařízení lze od rozšíření kontrolního vzoru upustit pouze v případě – na nějž nebylo v projednávané věci poukazováno – kdy by bylo nemožné tento vzorek rozšířit způsobem, který by zaručil spolehlivou a reprezentativní úroveň jistoty.
- 93 Co se týče argumentu České republiky, že objevuje-li se výraz „anomálie“ v čl. 33 prvním pododstavci nařízení č. 1122/2009 v množném čísle, znamená to, že vnitrostátní orgány mají povinnost kontrolní vzorek rozšířit pouze při zjištění rozsáhlých nesrovnalostí, je třeba tento argument odmítnout, neboť z čl. 2 bodu 10 tohoto nařízení vyplývá, že pojem „nesrovnalosti“, který je analogický k pojmu „anomálie“, neoznačuje pouze rozsáhlé nesrovnalosti, ale je naopak v tomto ustanovení definován jako „jakékoli nedodržení příslušných právních předpisů pro poskytování dotyčné podpory“.
- 94 Z výše uvedeného vyplývá, že článek 33 nařízení č. 1122/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní orgány jsou povinny kontrolní vzorek rozšířit, jakmile byly provedenou kontrolou odhaleny anomálie, a to bez ohledu na jejich rozsah.
- 95 Zadruhé články 57 a 58 nařízení č. 1122/2009 upravují, jak vyplývá z jejich znění, jednak základ pro výpočet u ohlášených ploch a jednak snížení a vyloučení v případě ohlášení větší rozlohy. Z hlediska svého předmětu určují důsledek zjištěných chyb v deklarované výměře způsobilé zemědělské plochy.
- 96 Tyto články naproti tomu nijak nestanoví, že by se na členské státy v určitých případech vztahovala povinnost rozšířit kontrolní vzorek, která je stanovena v článku 33 tohoto nařízení.
- 97 Z výše uvedeného vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 38 a 40 napadeného rozsudku odkázal na články 57 a 58 tohoto nařízení, aby odůvodnil povinnost vnitrostátního orgánu rozšířit kontrolní vzorek, jakmile kontrola určitého vzorku pozemků odhalí vykazání větší plochy od 0,1 do 2 hektarů nebo do 3 % zjištěné plochy.
- 98 Avšak vzhledem k tomu, že Tribunál správně vycházel z výkladu článku 33 nařízení č. 1122/2009 podaného v bodě 30 napadeného rozsudku, když v bodě 42 napadeného rozsudku odmítl argumentaci namířenou proti důvodu opravy týkajícímu se minimální míry kontrol na místě, je třeba druhý důvod kasačního opravného prostředku České republiky zamítnout jako neopodstatněný.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 99 V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku Česká republika tvrdí, že závěr vyvozený Tribunálem v bodě 49 napadeného rozsudku, podle něhož její argument ohledně podpor vyplacených na investice uskutečněné po zavedení vnitrostátního programu podpory, ale ještě před schválením individuální žádosti o podporu, je irrelevantní, trpí vadou spočívající v nesprávném právním posouzení a ve zkreslení skutkového stavu a podstaty sporu.
- 100 Česká republika uvádí, že jí Komise několikrát v průběhu správního řízení vytkla přijetí žádostí o podporu investic, které již byly realizovány, přičemž v této souvislosti uvedla příklad investice realizované dne 29. září 2009. Komise jí také vytkla vyplacení takových podpor před posouzením a schválením či podáním individuálních žádostí o podporu.

- 101 Česká republika podotýká, že české orgány v průběhu uvedeného řízení uznaly pochybení v případě osmi investic, jež byly realizovány před schválením vnitrostátního programu podpory, a předložily informace o všech ostatních případech, kdy byla investiční podpora vyplacena na opatření realizovaná již po schválení tohoto programu, ale před podáním či schválením individuální žádosti o podporu. Přetrvávající neshoda s Komisí se týkala řádnosti podpor na posledně uvedené investice.
- 102 Česká republika poznamenává, že Komise ve svých spisech předložených v rámci řízení o žalobě na neplatnost tvrdila, že vyplacení podpor na již realizované investice je porušením unijního práva. Tato výtky tedy byla součástí sporu před Tribunálem, neboť oprava uložená sporným rozhodnutím se týkala zejména retroaktivního financování těchto investic.
- 103 Česká republika v tomto ohledu připouští, že Tribunál správně vymezil spor v bodě 43 napadeného rozsudku. Podotýká však, že v bodě 47 napadeného rozsudku Tribunál nesprávně interpretoval bod 7.1.1.1 souhrnné zprávy Komise, když uvedl, že Komise České republice vytkla financování investičního projektu, přestože investice byla zcela dokončena ještě před zavedením vnitrostátního programu podpory. Česká republika totiž uvádí, že předmětný projekt, tj. projekt realizovaný dne 29. září 2009, byl uskutečněn po schválení vnitrostátního programu podpor.
- 104 Dle názoru Komise musí být třetí důvod kasačního opravného prostředku zamítnut.

Závěry Soudního dvora

- 105 V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku Česká republika v podstatě napadá postup Tribunálu, kdy část její argumentace uplatněné proti opravě týkající se retroaktivních plateb odmítl jako irelevantní.
- 106 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie vyplývá, že Soudní dvůr není příslušný ke zjišťování skutkového stavu a v zásadě ani k přezkoumávání důkazů, které Tribunál přijal na podporu tohoto skutkového stavu. Pokud totiž byly tyto důkazy řádně získány a byly dodrženy obecné právní zásady a procesní pravidla použitelná v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů, je pouze na samotném Tribunálu, aby posoudil hodnotu, kterou je třeba přiznat důkazům, které mu byly předloženy. Takové posouzení tedy s výhradou případu zkreslení těchto důkazů nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora (rozsudek ze dne 27. února 2020, Litva v. Komise, C-79/19 P, EU:C:2020:129, bod 70).
- 107 O takové zkreslení se jedná, pokud se posouzení existujících důkazů jeví zjevně nesprávné, aniž byly uplatněny nové důkazy. Toto zkreslení však musí zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž by bylo nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů. Kromě toho, pokud navrhovatel tvrdí, že se Tribunál dopustil zkreslení důkazů, musí přesně označit důkazy, jež byly Tribunálem zkresleny, a prokázat pochybení v jeho analýze, které vedlo Tribunál při jeho posouzení k tomuto zkreslení (rozsudek ze dne 27. února 2020, Litva v. Komise, C-79/19 P, EU:C:2020:129, bod 71).
- 108 Tribunál v bodě 48 napadeného rozsudku konstatoval, že Česká republika neuvádí konkrétní okolnosti či důkazy, jimiž by bylo možné prokázat pravdivost jejího tvrzení, že pouze v osmi případech získaly investice podporu, ačkoli byly realizovány ještě před zavedením vnitrostátního programu podpory.
- 109 V bodě 49 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že argumentace České republiky ohledně podpor vyplacených na investice uskutečněné po zavedení vnitrostátního programu podpory, ale ještě před schválením individuální žádosti o podporu, je irelevantní.

- 110 V této souvislosti Tribunál v bodě 50 napadeného rozsudku uvedl, že podle bodu 7.1.1.1 souhrnné zprávy souvisí sporná oprava výlučně s případem investic, na něž byla vyplacena podpora, přestože k jejich realizaci došlo před zavedením vnitrostátního programu podpory, a s tím, že české orgány neposkytly údaje prokazující, že o takové investice šlo pouze v osmi případech.
- 111 Tvrdí-li Česká republika, že odmítnutí tohoto argumentu jako irelevantního je nesprávným právním posouzením vzhledem k tomu, že se Tribunál dopustil zkreslení skutkového stavu vyplývajícího z obsahu bodu 7.1.1.1 souhrnné zprávy, když dovodil, že Komise uložila finanční opravu „výlučně“ z titulu investic realizovaných před zavedením vnitrostátního programu podpory, je třeba uvést, že Česká republika toto zkreslení neprokázala, jak požaduje judikatura citovaná v bodě 107 tohoto rozsudku.
- 112 Tento členský stát totiž bez odkazu na konkrétní část této souhrnné zprávy nebo ostatních dokumentů předložených Tribunálu pouze uvedl, že z korespondence vedené s Komisí před přijetím sporného rozhodnutí a souhrnné zprávy, dále ze zmínky v bodě 7.1.1.1 této zprávy o příkladu investice údajně realizované po zavedení vnitrostátního programu podpory a konečně z tvrzení uvedeného v žalobní odpovědi předložené Tribunálu vyplývá – na rozdíl od toho, co dovodil Tribunál – že finanční oprava byla uložena také z titulu investic do odvětví vína realizovaných po zavedení vnitrostátního programu podpory, avšak před podáním žádosti o podporu.
- 113 Když Tribunál v bodě 50 napadeného rozsudku uvedl, že v souhrnné zprávě není uvedeno žádné zjištění o těchto investicích, mohl tedy právem konstatovat, že argumentace České republiky ohledně podpor vyplacených na takové investice je irelevantní.
- 114 Za těchto podmínek je třeba třetí důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněný.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 115 V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku Česká republika tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 56 napadeného rozsudku konstatoval, že čl. 77 odst. 5 nařízení č. 555/2008 neumožňuje kontrolovat investice v odvětví vína na vybraném vzorku.
- 116 Česká republika zaprvé tvrdí, že článek 19 nařízení č. 555/2008 nepředstavuje *lex specialis* k čl. 77 odst. 5 tohoto nařízení, neboť toto ustanovení není obecným pravidlem, nýbrž speciálním ustanovením stanovujícím konkrétní způsob provádění kontrol u investičních opatření. Toto ustanovení totiž podle České republiky výslovně odkazuje na článek 15 nařízení č. 479/2008, který se netýká celého odvětví vína, ale pouze investic.
- 117 Zadruhé Česká republika tvrdí, že výklad podaný Tribunálem v bodě 61 napadeného rozsudku zbavuje veškerého smyslu odkaz na článek 27 nařízení č. 1975/2006 obsažený v čl. 77 odst. 5 nařízení č. 555/2008, neboť podle něj nemůže být postupováno.
- 118 Zatřetí uvádí, že odkaz na článek 27 nařízení č. 1975/2006 byl svou povahou významný, neboť Komise byla v roce 2013 nucena přistoupit k legislativní změně spočívající mimo jiné ve vypuštění tohoto odkazu z textu nařízení č. 555/2008.
- 119 Konečně začtvrté Česká republika zdůrazňuje, že Komise nemůže členskému státu uložit opravu vyplývající z nejasného znění předpisu, jehož je sama autorem. Zdůrazňuje, že podle bodu 60 napadeného rozsudku nařízení č. 555/2008 „stanoví dva požadavky s nestejným rozsahem“.

- 120 Komise namítá, že odkaz na „všechny akce“ v článku 19 nařízení č. 555/2008 znamená, že členské státy musí provést kontroly všech investic, a nikoli pouze na minimálním vzorku. Podle ní dále Tribunál v bodě 56 napadeného rozsudku odkazuje na celé znění článku 77 tohoto nařízení, a nikoli pouze na jeho odstavec 5. Článek 19 tohoto nařízení mimoto podle Komise představuje *lex specialis* vzhledem k článku 77 téhož nařízení, neboť – jak konstatoval Tribunál v bodě 56 napadeného rozsudku – právě povinnost stanovená v článku 19 nařízení č. 555/2008 je podle čl. 77 odst. 3 tohoto nařízení jedním z případů, kdy „systematické kontroly na místě stanoví [...] toto nařízení“.
- 121 Podle Komise je navíc z článku 77 nařízení č. 555/2008 zjevné, že články 26 až 28 nařízení č. 1975/2006, které stanovovaly podrobná pravidla pro kontrolní postupy týkající se opatření pro rozvoj venkova financovaných z EZFRV, se použijí na investice v odvětví vína obdobně. Podle ní článek 26 nařízení č. 1975/2006 upravuje správní kontroly, což jsou kontroly prováděné členskými státy ještě před tím, než je prováděna kontrola na místě, a to u všech žádostí o podporu nebo o platbu, a lze je považovat za „počáteční kontroly“, které provádějí členské státy.
- 122 Komise má dále za to, že články 27 a 28 nařízení č. 1975/2006 obsahují podrobnější pravidla týkající se vzorku kontrolovaných výdajů, který musí činit „alespoň 4 % způsobilých veřejných výdajů“, a také skutečného obsahu kontrol na místě. Mimoto oblast působnosti ustanovení nařízení č. 1975/2006, která se vztahuje na širokou škálu opatření pro rozvoj venkova, je mnohem širší oproti působnosti článků 19 a 77 nařízení č. 555/2008, které se týkají pouze investic do odvětví vína. Komise zdůrazňuje, že některá z opatření pro rozvoj venkova, na něž se vztahuje nařízení č. 1975/2006, sice lze považovat za „investice“, avšak mnohá z nich jsou jiné povahy.

Závěry Soudního dvora

- 123 V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku Česká republika Tribunálu v podstatě vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení v souvislosti s výkladem článku 19 a čl. 77 odst. 5 nařízení č. 555/2008, když vyloučil možnost provádění kontrol na místě na vybraném vzorku.
- 124 V tomto ohledu Tribunál v bodech 54 až 56 napadeného rozsudku na základě výkladu ustanovení článků 19 a 77 nařízení č. 555/2008 v jejich vzájemném spojení v podstatě dovodil, že článek 19 představuje *lex specialis* k článku 77 a že upravuje požadavek na systematické provádění kontroly na místě před jakýmkoli vyplacením podpory na investice.
- 125 Za účelem posouzení opodstatněnosti tohoto důvodu kasačního opravného prostředku je tedy zapotřebí podat výklad těchto ustanovení.
- 126 V této souvislosti podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že pro účely výkladu ustanovení unijního práva je třeba přihlídnout nejen ke znění uvedeného ustanovení, ale i k jeho kontextu, obecné systematice právní úpravy, jejíž je součástí, a cílům sledovaným touto úpravou (rozsudek ze dne 5. července 2018, X, C-213/17, EU:C:2018:538, bod 26).
- 127 V daném případě je nutno poukázat na to, že článek 77 nařízení č. 555/2008, nadepsaný „Obecné zásady“, je obsažen v kapitole I, nadepsané „Zásady kontroly“, hlavy V tohoto nařízení, nadepsané „Kontroly v odvětví vína“. Podle odstavce 3 tohoto článku provádějí členské státy u příjemců podpory kontroly na místě výběrem vzorku „[k]romě případů, kdy systematické kontroly na místě stanoví [...] toto nařízení“. Dále čl. 77 odst. 5 tohoto nařízení požaduje pro investiční opatření v odvětví vína, definovaná v článku 15 nařízení č. 479/2008, nyní článku 103u nařízení č. 1234/2007, obdobné použití článků 27 a 28 nařízení č. 1975/2006, které upravují specifická pravidla provádění kontrol na místě na vybraném vzorku těchto investic.

- 128 Článek 19 nařízení č. 555/2008, nadepsaný „Finanční řízení“, obsažený v oddíle 6, nadepsaném „Investice“, kapitoly II, nadepsané „Způsobila opatření“, hlavy II tohoto nařízení, nadepsané „Programy podpory“, v odst. 1 prvním pododstavci stanoví, že se podpora vyplácí až poté, co je ověřeno, že jednotlivá akce nebo všechny akce, jichž se týká žádost o podporu, podle toho, jaký způsob řízení opatření si členský stát zvolil, byly provedeny a na místě zkontrolovány.
- 129 Jak uvedla generální advokátka v bodě 77 svého stanoviska, je třeba konstatovat, že znění čl. 19 odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 555/2008 nestanoví povinnost členských států provádět systematické kontroly. Toto ustanovení pouze uvádí, že členské státy musí provedená opatření na místě kontrolovat.
- 130 Tento doslovný výklad je rovněž v souladu s kontextem a obecnou systematikou tohoto nařízení.
- 131 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že z nadpisu článku 19 nařízení č. 555/2008 a jeho umístění v tomto nařízení vyplývá, že tento článek má za cíl upravit pravidla finančního řízení podpory pro investice v odvětví vína, a nikoli pravidla provádění kontrol na místě pro tyto investice. Tento článek totiž stanoví, že vyplacení podpory závisí na předchozí kontrole na místě týkající se jednotlivé akce nebo všech akcí, jichž se týká žádost o podporu, aniž je v něm však upřesněn způsob provádění této kontroly na místě. Znění ani cíl tohoto ustanovení tedy nebrání tomu, aby tyto akce byly zastoupeny vzorkem kontrolovaným na místě.
- 132 Zadruhé – jak uvedla generální advokátka v bodě 78 svého stanoviska – z obecné systematiky nařízení č. 555/2008 lze vyvodit, že když toto nařízení ukládá členským státům provádění systematických kontrol, činí tak pouze výslovně. Z toho vyplývá, že jelikož v čl. 19 odst. 1 prvním pododstavci tohoto nařízení není uvedena žádná výslovná povinnost v tomto směru, nemůže být žádná taková povinnost členským státům uložena.
- 133 Z toho plyne, že článek 19 nařízení č. 555/2008 nemůže představovat odchylku od čl. 77 odst. 3 tohoto nařízení, který upravuje provádění kontrol na vybraném vzorku mimo jiné kromě případu, kdy systematické kontroly na místě stanoví toto nařízení.
- 134 Z výše uvedeného vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 56 napadeného rozsudku dovedl, že článek 19 nařízení č. 555/2008 požaduje, aby členské státy prováděly systematické kontroly.
- 135 Za těchto podmínek je třeba čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku vyhovět bez nutnosti zkoumat ostatní argumenty, které byly v jeho rámci předloženy.

K žalobě před Tribunálem

- 136 V souladu s čl. 61 prvním pododstavcem větou druhou statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě zrušení rozhodnutí Tribunálu vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.
- 137 V projednávané věci nemá Soudní dvůr k dispozici nezbytné poznatky, aby vydal konečné rozhodnutí o opodstatněnosti sporného rozhodnutí v části, v níž Komise uložila opravu na základě přesného vyčíslení ve výši 462 517,83 eura za rozpočtové roky 2013 až 2015 zejména z důvodu několika nedostatků různého charakteru v analýze rizik a paušální opravu ve výši 636 516,20 eura za rozpočtové roky 2011 až 2014 z důvodu plateb uskutečněných v rámci investic dokončených před schválením žádosti o dotaci a z důvodu nedostatečných kontrol na místě v souvislosti s investicemi financovanými v odvětví vína.

- 138 V případě opravy na základě přesného vyčíslení ve výši 462 517,83 eura přitom z bodu 19 napadeného rozsudku vyplývá, že Komise založila sporné rozhodnutí nejen na důkazech, jejichž posouzení Tribunálem je v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku napadáno jako právně nesprávné, ale také na zjištění rozdílů mezi mírou chybovosti odhalenou kontrolami na místě formou dálkového průzkumu Země založenými na analýze rizik a mírou chybovosti odhalenou stejným typem kontrol, ovšem založených na náhodně vybraném vzorku.
- 139 Srovnání této míry chybovosti sice může zakládat vážné a důvodné pochybnosti o účinnosti kontrol na místě formou dálkového průzkumu Země, zejména o vhodnosti analýzy rizik, na níž jsou tyto kontroly na místě založeny, je však třeba uvést, že důkazy případně poskytnuté Českou republikou, aby v této souvislosti prokázala účinnost svého kontrolního systému, nebyly Tribunálem posouzeny.
- 140 Dále v případě paušální opravy ve výši 636 516,20 eura nemá Soudní dvůr k dispozici nezbytné poznatky, aby mohl určit, jaká její část je dotčena rozhodnutím vyhovět čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku, neboť tato oprava je založena na více důvodech.
- 141 Věc tedy musí být vrácena Tribunálu, aby rozhodl o skutečnostech uvedených v bodech 139 a 140 tohoto rozsudku.

K nákladům řízení

- 142 Vzhledem k tomu, že se věc vrací Tribunálu, bude o nákladech řízení rozhodnuto později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 13. září 2018, Česká republika v. Komise (T-627/16, nezveřejněný, EU:T:2018:538), se zrušuje v rozsahu, v němž Tribunál zamítl žalobní důvod týkající se opravy na základě přesného vyčíslení ve výši 462 517,83 eura za rozpočtové roky 2013 až 2015 v části, v níž míří na důvod opravy související s nedostatky v analýze rizik, a žalobní důvod týkající se paušální opravy ve výši 636 516,20 eura za rozpočtové roky 2011 až 2014 v části, v níž míří na důvod opravy související s nedostatečnými kontrolami na místě v případě investic financovaných v odvětví vína.**
- 2) **Ve zbývající části se kasační opravný prostředek zamítá.**
- 3) **Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.**
- 4) **O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Vilaras

Rodin

Šváby

Jürimäe

Piçarra

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 3. září 2020.

Vedoucí soudní kanceláře
A. Calot Escobar

Předseda čtvrtého senátu
M. Vilaras